

דף סה.

עין משפט זז.

יו"ד סימן קעט פעיף ה

ה. ז. חובר חבר ז', היינו שעל ידי לחש הוא מקבץ חיות או נחשים ועקרבים או יתושים ופרעושים, אסור.

עין משפט ט.

יו"ד סימן קעט פעיף ז

ז. ט. מי שרודפים אחריו נחש ועקרב, מותר לעשות לחש ח' ולחבר חבר כדי שלא יזיקהו.

דף סה:

עין משפט א.

יו"ד סימן רצז פעיף יא

יא. יד. אחד החורש או הזורע או המושך בהם עגלה, או הנהיגם ט כאחד אפי' בקול, לוקה.

הגה: עכו"ם המנהיג כלאים מותר לישראל לפרוס לו שלום או לדבר עמו בקול רם, שלא חוששין שמא ילכו הבהמות מקולו, שבכל האיסורין דבר שאינו מתכוון מותר אם אינו פסיק רישא.

ז. מברייתא בסנהדרין ס"ה ע"א, ואע"ג שהוא מכוון שלא יזיקו ומקבצן למקום אחד במדבר, ג"כ אסור.

ח. מסנהדרין דף ס"ה ע"א, דאין לך דבר שעומד מפני פיקוח נפש חוץ מע"ז וג"ע וש"ד. וכתב הט"ז דמשמע מכאן דאם פיקוח נפש תלוי בעבירה עד שעושה העבירה מותר לעשות כן מעצמו העבירה כמו כאן שע"י שעובר על לאו דחובר חבר מציל עצמו. ט"ז ס"ק ד'. ועיין בעצי לבונה בפירוש דברי הט"ז.

ט. כתב הט"ז דלכאורה בשביל ההנהגה לבד חייב אפי' אין להם שום מלאכה ביחד או מושכים שום משאוי, אך לא משמע כן מכל הפוסקים וצ"ל שעושים שום מלאכה. וכתב שאין לקשור שני מיני עופות יחד כדי שלא יברחו שברגע שרוצים לזוז ממקום למקום ומושכים החבל שקשורים בהם הוי כלאים במשיכת חבל זה והעולם אינם נזהרים בזה.

הגה: אם ישראל הולך עם עכו"ם בדרך והמשא של ישראל^י על העגלה של העכו"ם המנהיגה כלאים, לא ילך הישראל סמוך לעגלה דלפעמים נתקעת העגלה והוא יצעק על הבהמות שילכו במהרה, והוי מנהיג בכלאים דאסור.

יא. טו. הקושר יחד שני מינים שהם כלאים לעגלה פטור, עד שימשוך או עד שינהיג בפועל.

הגה: י"א דאינו אסור להנהיגן או למושכן רק בקשורים יחד^כ, ולכן מותר לרוכב למשוך בחבל כלב אצל הסוס, ויש חולקין^ל.

ח"מ סימן שלח פעיף ג

ג. אחד החוסם אותה בשעת מלאכה, ואחד החוסמה מקודם ועשה בה מלאכה כשהיא חסומה, ואפי' חסמה בקול^מ.

עין משפט ה. יו"ד סימן קעט פעיף יג

טו. הדורש אל המתים^ז שאסור, היינו שמרעיב עצמו ולן בבית הקברות כדי שתשרה עליו רוח טומאה.

י. שכיון שמשא של ישראל שם יש חשש שהוא יצעק על הבהמות שילכו. ש"ך ס"ק י"ב.
כ. טור בשם הרא"ש.

ל. טור בשם רבינו אפרים. וכתב הט"ז בס"ק ו', שיש לאסור לישוב בעגלה שהפרה קשורה בו והסוס מוליך את העגלה, ויש למחות ביד הקצבים העושין כן הגם שזה לפי שעה. מותר לומר לעכו"ם להביא לו עציו ממקום פלוני הגם שהישראל יודע רק ע"י סוס ושור כי אין ישראל נהנה מגוף האיסור. ברכי יוסף מחוות יאיר.

מ. מחלוקת ר"י ור"ל בב"מ צ' ע"ב ופסק כר"י. וכתב ה"ה בפ"ג משכירות הלכה ב' דכבר הקשו המפרשים משבועות כ"א ע"א דכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו חוץ מנשבע ומקלל את חבריו בשם אלמא דעקימת שפתיים לא הוי מעשה וא"כ מדוע חסמה בקול לוקה וכתב שכאן דיבורו בא לידי כלל מעשה שע"י דיבורו היא נחסמת, וכ"כ התוס' שם ד"ה חוץ ובב"מ שם ד"ה רבי יוחנן.

נ. מברייתא בסנהדרין ס"ה ע"ב, והש"ך הביא דהנודר ללכת לבית הקברות קצת היה נראה כדורש אל המתים. ש"ך ס"ק ט"ו. והב"ח כתב דאין איסור.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט וז.

יו"ד סימן קעט סעיף ג.טו

ג. ד. האומר פתי נפלה מפני, או נפל מקלי מידי, או בני קורא לי מאחרי, או צבי מפסיק אותי בדרך, או שעבר נחש מימינו או שועל משמאלו, ועפ"ז עושה ניהוש ואינו יוצא לדרך או אינו מתחיל מלאכה, אסור. פ.

ג. ה. המנחשים ע בחולדה ובעופות ובכוכבים אסור. וכן האומר לחבירו אל תתחיל לגבות ממני החוב בשחרית פ או במוצאי שבת או במוצאי ר"ח אסור, ה"ה האומר תשחוט התרנגול הזה שקרא כמו עורב, או תרנגולת זו שקראה כמו תרנגול ג"כ אסור.

הגה: י"א דאם אינו אומר הטעם למה מבקש לשחוט התרנגול או התרנגולת, אלא אומר סתם ז תשחטו תרנגול או תרנגולת זו, מותר וכן המנהג.

טו. יז. אוהו עינים אסור ק, וע"י ספר היצירה מותר ר.

הגה: אפי' לעשות מעשה.

עין משפט וז.

יו"ד סימן קעט סעיף יג

עיין לעיל עין משפט ה

ס. מברייתא בסנהדרין דף ס"ה ע"ב.

ע. מברייתא בסנהדרין דף ס"ו ע"א.

פ. ואם אינו מוציא הדברים בפיו, אלא מחשב בלבו ונמנע מעסקיו ע"י ניהושים אלו מותר. פ"ת אות ג'.

צ. והש"ך כתב שעכשיו ראיתי מנהג שאומרים בפירוש שחטו תרנגולת זו שקראה כתרנגול, ונראה דס"ל כדעת המתירים בב"י.

ק. הב"ח כתב בשם הרמב"ם דגם אחיזת עינים שאינו כישוף רק ע"י מראה ותחבולות וקלות התנועה אסור. ש"ך ס"ק י"ז.

ר. וכתב הלבוש דצריך לזה קדושה וטהרה, אשר לא נמצא זה בעוונות הרבים בדורות הללו, וע"ז נאמר ודאשתמש בתגא חלף ע"כ המונע עצמו יבורך. ש"ך ס"ק י"ח. ועוד כתב שם דאין להשתמש בשמות הקודש כ"א לצורך מצוה רבה.